

Pravidelný informační bulletin

Pro členy Sdružení LEX

Červen/Červenec 2012

Tento interní souhrn informací o aktuálním dění v LEX, o.s. a oblasti zbraní obecně je určen výhradně pro členy LEXu.

Jeho znění bylo schváleno představenstvem sdružení dne 27.7.2012.

Tento výtisk lze volně šířit.

Úvodem

I když touto dobou bývá okurková sezóna, současnost je bohatá na události. Nemáme na mysli jen politiku, ale také události ve střeleckém světě.

Přinášíme výběr toho nejzajímavějšího, co se za poslední dva měsíce v LEXu událo. Jistě jste si všimli, že máme nové a přehlednější webové stránky, pomalu se rozjíždí spolupráce s Rakušany (sdružení IWÖ), David Karásek připravil paragrafové znění doktríny hradu, kterou se nám, jak doufáme, podaří prosadit a mnoho dalšího.

Minulý týden šokoval svět případ vyšinutého vraha z Denveru, sdružení LEX k události vydalo tiskovou zprávu.

V současnosti nejožehavější téma je pro nás právě doktrína hradu, kterou budeme nyní neformálně předkládat jednotlivým zainteresovaným stranám k připomínkování.

Tiskové oddělení Sdružení LEX

Slovo prezidenta Sdružení LEX

Ing. Zdeněk Blažek, CSc., CSIM – prezident Sdružení LEX

Jelikož čas jsou peníze a v současné době pracuji v bance, omezím se na suchou řeč čísel.

Ke 12.7. jsme měli na novém účtu 109 615,- Kč.

Od té doby jsme platili:

360,- Kč za odběr článků společnosti Anopress IT a.s.

3110,- Kč za doménu u společnosti SAVANA

Dále budeme platit

17400,- zálohu za tvorbu nového webu a

3960,- za kvartální odběr článků společnosti Anopress IT a.s.

K tomu ještě cca 3000,- za dotisk nových letáků LEXu.

Z nejdůležitějších zpráv od minulého vydání bulletinu bych rád zmínil rozvíjející se spolupráci s Rakušany a dotvoření smysluplného návrhu zákona o doktríně hradu v ČR.

Pánové Karásek a Trávníček se o tom zmíní více ve svých příspěvcích.

K prosazení doktríny hradu budeme muset všichni napnout síly, a to nejen ve vedení, ale i řadoví členové. Z dosavadních reakcí našich parlamentních stran vyplývá, že jsou našemu návrhu nakloněny, ale v nastalém boji o politické přežití mají jiné starosti. Jeden vlivný a známý poslanec nám dokonce řekl, že když svůj návrh prosadíme, tak pro něj zvednou ruku. Ergo na silnou opozici v parlamentu asi nenarazíme, ale enormní vstřícnost rovněž nemůžeme očekávat.

Vážení přátelé a kolegové střelci, pokud znáte nějakého poslance, senátora, ministra, nebo vládního úředníka či státního zástupce, vězte, že vaše pomoc by se nám teď opravdu hodila.

Rád bych všem rovněž popřál příjemné prožití letních prázdnin se všemi, které máte rádi.
Ing. Zdeněk Blažek, CSc.

Ing. Tomáš Trávníček – viceprezident LEXu**Střelba v Denveru**

Minulý pátek se stala ohavná vražda v denverském kině při promítání premiéry nového Batmana.

Nebudu tady popisovat to, co již ze všech možných a nemožných úhlů probírala média. Nehodlám se ani navázat do některých novinářů za jejich vyložené hysterické protizbraňové články. Spíš se soustředím na atmosféru ve společnosti a diskusi, kterou zejména na webu tyto články rozpoutaly.

První pozitivní zpráva je, že kromě protizbraňových článků se objevily a docela v hojné míře i rozumné pohledy na věc (namátkou třeba v denících E15, Týden, ba dokonce i v Respektu od Kamila Fily, který se jinak zaměřuje spíše na umění). Nechci to zakřiknout, ale vypadá to, že původní ideologie „zbraně jsou špatné, protože jsou špatné“ již jaksi nefrčí. Otázkou je, jak moc v tom hraje roli snižující se životní úroveň na západě ruky v ruce se snižující se úroveň bezpečnosti a do jaké míry přispívají i trpké plody multikulturalismu. Zkrátka a dobře, dnes si i onen příslovečný „obyčejný člověk“ začíná uvědomovat, že to, co nás přivedlo do současného právního, ekonomického a morálního marasmu, nejsou zbraně, ale právě ty ideologie, které se je snaží v rámci obecného blaha zakázat.

Připomíná mi to slavné rčení Abrahama Lincolna, že můžete dlouho ohlupovat malou skupinu lidí nebo krátkou dobu velké množství lidí, ale nikdy se vám nepodaří dostatečně dlouho ohlupovat dostatečně velké množství lidí.

Za druhé, docela aktivní v komentářích k masakru byla blogosféra. Jednou z výhod internetu je, že lidé již nejsou závislí na oficiálních „nezávislých médiích“ a mohou informace, které se k nim dostávají, ověřovat z více zdrojů a dokonce sami vytvářet.

Ačkoliv ohlasy blogerů byly pro a proti zbraním tak půl na půl, potěšila mě jedna věc. Protizbraňová polovina blogerů postavila svoji argumentaci proti zbraním na otřepaných klišé, jako „přece zbraň nikdo nepotřebuje“ nebo „ve 21. století jsou zbraně přežitkem“. Ovšem věcnou argumentaci, proč je dobrý zákaz či restrikce zbraní, jsem v nich nenašel. Není bez zajímavosti, že diskuse pod těmito blogy byly většinou zavřené nebo „moderované“, tj. nehodící se názory byly mazány.

Na druhou stranu „prozbraňoví“ blogeré měli své názory či závěry podepřeny mnoha statistikami a sami se aktivně účastnili diskusí pod svými články, kde trpělivě vysvětlovali odpůrcům své postoje.

A nyní se dostávám k jádru věci, tj. proč to celé píšu: většina argumentace „pro“ pocházela ze zdrojů, které přinesl či přeložil LEX. To mě naplňuje pocitem, že naše práce není zbytečná, a i když se zdá, že někdy postupujeme příliš pomalu, pak naše kroky jsou možná malé, ale jisté. Mimochodem až do příchodu Billa Clintona připomínala NRA také spíše „partu strejců“ (řečeno slovy jednoho českého člena NRA). A nyní je to bez nadsázky nejmocnější prozbraňová organizace na světě.

Těší mě, že argumenty, které přináší LEX již 14 let, mají mezi lidmi takovou odezvu a těší mě, že máme nové webové stránky, kde budeme přinášet nové informace z domova i ze světa.

Na závěr si dovolím malé srovnání – v roce 1998 po masakru v Columbine se v anketě pro MF Dnes vyjádřilo 80 % lidí pro absolutní zákaz zbraní, 15 % pro zpřísnění legislativy a pouhých 5 % po liberalizaci zákona o zbraních.

Minulý rok po masakru v Oslu (schválně nepíšu šilencovo jméno) se stejných 80 % vyjádřilo pro stejnou MF Dnes proti jakémukoliv zpřísnování zbrojního zákona s poukazem, že šilencům to v páchání zla nezabrání. S ohledem na další periodika a sledování nálad veřejnosti lze říci, že se jedná o dlouhodobý a stabilní trend (viz nedávný výzkum společnosti SANEP).

Není to úspěch? Podle mě ano.

Tohle by vám nemělo uniknout:

<http://www.gunlex.cz/ze-sveta/dvoji-strelba-ve-meste-aurora/>

<http://www.gunlex.cz/ze-sveta/hydra-opet-vystrkuje-hlavu/>

<http://sanep.cz/pruzkumy/ochrana-zdravi-a-majetku-publikovano-25-6-2012/>

Doktrína hradu v České republice

Ti z vás, kteří chodí na fórum a čtou bulletiny, vědí, že již zhruba půl roku, resp. od nečekané půlnoční návštěvy hodných kluků z Tanvaldu u babičky, pracujeme na prosazení Castle doctrine i zde v ČR. Nejde nám přímo o to, aby mohl každý na svém pozemku zastřelit každého, koho chce, od zbloudilého turisty po sousedovy děti, ale o posílení právní ochrany legálních držitelů zbraní při použití zbraně v krizové situaci.

Zhruba od půlky ledna probíhala na diskusním fóru LEXu debata o výsledném paragrafovém znění i o tom, k jakému zákonu by se to mělo „připíchnout“.

Zvítězila nejlogičtější varianta novelizace trestního zákoníku v ustanovení o nutné obraně a krajní nouzi.

Nyní nastává ostrá fáze našeho snažení. Než návrh oficiálně představíme, chceme s ním neformálně seznámit zainteresované subjekty, které mají z hlediska legislativního procesu k tomu co říci. Pokud se to podaří, získá si LEX obrovské renomé, opak by byl velkým zklamáním.

Jak nám můžete skutečně pomoci, se dozvíte v příspěvku kolegy Karáska.

Tomáš Trávníček

David Karásek – člen představenstva

Doktrína hradu

Bylo schváleno přepsání doktríny hradu do podoby novely trestního zákona, s kterou bychom mohli přijít za zákonodárci a dalšími patřičnými osobami. V současnosti je přepis již hotov.

Zakládáme pracovní skupinu k prosazení našeho návrhu do trestního zákona. Nyní chceme náš návrh zpracovaný do paragrafového znění neformálně

předložit zainteresovaným stranám, tj. jednotlivým poslaneckým klubům, výborům, Ministerstvu vnitra, Ministerstvu spravedlnosti, Nejvyššímu státnímu zastupitelství apod. Všichni, kdo nám můžete pomoci nebo minimálně znáte nějakou osobu z výše jmenovaných legislativních a státních orgánů, ozvěte se prosím na email david.karasek@gunlex.cz nebo tomas.travnicek@gunlex.cz.

Centrální registr zbraní

Jistě jste už všichni slyšeli, že se připravuje centrální registr zbraní. Jde v podstatě o sjednocení třech stávajících elektronických registrů - registru evidovaných zbraní, registru odcizených a ztracených zbraní a registru transportů. Týká se v podstatě jen subjektů, které se zbraněmi obchodují, tj. výrobců, prodejců, dovozců, opravců atd. Netýká se ani držitelů zbraní ani střelnic, bezpečnostních agentur atd. Připravuje ho ve spolupráci MVČR, Policejní prezidium, ČÚZZS a Asociace prodejců a dovozců zbraní a střeliva.

Tisková zpráva k masakru v Denveru

Střelba v kině v americkém státě Colorado opět rozvířila debatu o regulaci zbraní. Dvanáct mrtvých a 58 raněných je rozhodně tragédie, jakých je málo.

Jelikož pachatel použil legálně nabytých a držených zbraní, opět se ozvaly hlasy o potřebě větší regulace za účelem zabránění nebo alespoň ztížení podobných incidentů.

Tyto námitky však obvykle zcela postrádají jakékoli konkrétní návrhy, jak by taková regulace měla vypadat a jakým způsobem by měla být účinná. Pachateli tohoto zločinu bylo 24 let, byl tedy daleko za hranicí dospělosti. Doktorand neurobiologie s "červeným diplomem". Mimo pokuty za rychlou jízdu měl čistý trestní rejstřík, zpřísnění kritérií bezúhonnosti by tedy také nijak nepomohlo.

Po zadržení se sice prohlašoval za filmovou postavu, v jeho zdravotních záznamech však žádné zmínky o duševní chorobě nejsou. Nemohl být tak nepřičetný, aby nevěděl, kdo doopravdy je a nedokázal své iluze skrývat - v obchodě by mu sotva prodali zbraně, kdyby do nákupního formuláře napsal "Joker, bytem v Gotham City".

Proto se volání po preventivních opatřeních soustřeďují spíše na nástroje, které použil. Opět se mluví o zákazu "útočných zbraní", tj. samonabíjecích pušek vojenského vzhledu - jednu z nich použil i tento pachatel. Tradiční argument pro jejich zákaz je, že "nejsou potřeba ke sportu, nejsou potřeba k lovu, nejsou potřeba k sebeobraně, hodí se jen k jednomu účelu - k zabíjení lidí". V tom případě je pro úplnost nutno podotknout, že statisíce Američanů tyto zbraně skutečně používají ke sportu i k lovu, mají je doma pro obranu obydlí před vetřelci a drtivá většina z nich nikdy nikoho nezabila. I jejich zákaz už byl otestován - v celých USA od roku 1994 do 2004 - bez znatelného vlivu na kriminalitu se zbraní.

I kdybychom odhlédli od principů svobodné společnosti a akceptovali argument, že co občan nepotřebuje, to by měl mít zakázáno, sotva by to něco řešilo: k sportu, lovu či obraně sice taková zbraň není potřeba, ke spáchání masakru však také ne.

Argument "bez zbraně by to nedokázal" v tomto případě zní dost nevěrohodně.

Pachatel měl kromě samonabíjecí pušky ještě opakovací brokovnici a dvě pistole.

Ať už byl v jakémkoli duševním stavu, nebránilo mu to vyrobit výbušniny a svůj byt zaminovat takovým způsobem, že ho pyrotechnici čistili dva dny. Soudě podle data nákupu zbraní věnoval tento pachatel nejméně dva měsíce důkladné přípravě.

V tomto případě bohužel šlo o typ pachatele, který je noční můrou kriminologů: inteligentní psychopat, který projde všemi sítí, protože nevykazuje žádné známky nebezpečnosti a dokáže pečlivě a trpělivě napláňovat obejití všech preventivních opatření.

Některé hlasy ovšem poukazují také na jinou možnost obrany, a sice zneškodnění pachatele ozbrojeným civilistou. O této možnosti lze pouze spekulovat, protože ke střetu za takovýchto podmínek ještě nikdy nedošlo. Nemohlo k němu dojít ani v Coloradu, protože společnost vlastníci kino "z bezpečnostních důvodů" zakázala návštěvníkům vstup se zbraní - zákaz však byl bohužel reprezentován pouze samolepkou na dveřích a odstavcem v návštěvním řádu, takže proti pachateli byl zcela neúčinný. Nejpodobnější známý případ se odehrál v roce 1993 v Jihoafrické republice, kde civilista ozbrojený kapesním revolverem úspěšně odrazil teroristický útok na kostel plný lidí, který provedli dva pachatelé za pomoci automatických zbraní a ručních granátů.

David Karásek

Josef Bílek – člen představenstva

Nové webové stránky byly převzaty od společnosti PRHolding 23. července ve 22:00 hodin. Stránky jsou v provozu na všem známé adrese www.gunlex.cz.

V současné době redakční rada, ve složení Jiří Šimek, Martin Kulhavý, Miloslav Brunn a Josef Bílek, pracuje na dokončení převodu článků ze starých stránek do patřičných rubrik a na získávání nových článků. Mimo to Jiří Šimek a Martin Kulhavý jsou administrátoři webu.

Základní design a struktura stránek (včetně rozcestníku) byly odsouhlaseny původní pracovní skupinou koncem ledna na LOSu v Čekaních. Pro nezasvěcené krátké vysvětlení:

„Bubliny“ nejsou navzájem se vylučující sekce, ale rozcestník pro rozdílné cílové skupiny.

Když na stránky zabrousí **člen laické veřejnosti**, který nemá o střelctví nijak valný zájem, ale chce se dozvědět, co je to ten LEX a k čemu slouží, budou mu nabídnuty relevantní informace pro laickou veřejnost, aniž bychom ho zahlcovali vším možným.

Když na stránky zavítá **žurnalista**, který nemá o střelctví nijak valný zájem, ale chce se dozvědět, co je to ten LEX a k čemu slouží, budou mu nabídnuty relevantní informace pro média, aniž bychom ho zahlcovali vším možným.

Když na stránky zavítá **držitel ZP** (ať již člen, či nečlen LEXu), nabídneme mu **všechno**.

Když na stránky zavítá **zájemce o LOS**, nabídneme mu základní informaci o LOSu a odkážeme ho na stránky LOSu na ZK.

K čemu slouží bubliny Členské fórum a Kontakty, snad vysvětlovat nemusím.

Co se týká hostování stránek, představenstvo odsouhlasilo, že je převedeme na Savanu, tarif Savana 2000. Byla nám nabídnuta výrazná sleva, proto jsme na Savaně provedli registraci na příští 3 roky. Přesun proběhne během několika příštích dnů.

Na závěr bych chtěl dodat, že si uvědomujeme, že možná ne všem se tento design bude líbit. Holt každý máme jiný vkus, někdo má rád holky, jiný vdolky. Ale, a to bych chtěl zdůraznit, každý web je jen tak dobrý, jak je dobrý jeho obsah. Redakční rada nezmůže všechno, články si z prstu nevycucáme. **Proto kdo má něco, co by stálo za vyvěšení, prosím pošlete nám to**, ať už to jsou autorské články, nebo odkazy na zajímavé články odjinud, třeba ze zahraničního tisku.

Těším se na shledanou na našem novém webu,

Josef Bílek

Protokol ze schůze představenstva ze dne 12.7.2012

Zápis ze schůze představenstva sdružení LEX, o.s. konané dne 12.7.2012

Zapsal: Ing. Tomáš Trávníček

Místo setkání: Nové prozatímní sídlo LEXu

Datum setkání: 12.7.2012 od 18:30

Přítomní fyzicky, telefonicky/emailem/SKYPE:

Jméno	Funkce	Přítomný/á
Zdeněk Blažek	prezident	fyzicky
Tomáš Trávníček	viceprezident	fyzicky
Stanislav Gibson	Ředitel do 30.6.2012	nepřítomen
Jan Korecký	člen představenstva	nepřítomen
David Karásek	člen představenstva	fyzicky
Jiří Král	člen představenstva	nepřítomen
Josef Bílek	člen představenstva	fyzicky
Zdeněk Maláník	člen představenstva	nepřítomen
Pavel Faltýsek	Předseda kontrolní komise	nepřítomen
Ludmila Potůčková	členka kontrolní komise	nepřítomna
Přemysl Hoffmann	člen kontrolní komise	nepřítomen

Mimo dosah:

Jiří Král, Stanislav Gibson – nepřítomen ze zdravotních důvodů.

Ostatní nepřítomní omluveni – služební cesty či dovolené.

Projednávané body:

1. Odstoupení ředitele LEXu z funkce a předání agendy.

Tomáš Trávníček seznámil přítomné s objemem předávané dokumentace. Rovněž konstatovat, že při prvním seznámení s dokumentací neshledal v jejím vedení vážné nedostatky.

Vzhledem k tomu, že nebyl přítomen žádný člen kontrolní komise ani odstupující ředitel, odsouhlasili všichni přítomní přesunutí tohoto bodu na další schůzi v hojnějším počtu.

2. Tvorba nových www stránek LEXu a změna hostingu.

Josef Bílek seznámil přítomné s průběhem tvorby nového webu LEXu. Nový web byl již spuštěn se všemi nutnými sekcemi a aplikacemi. V současné době probíhá odlaďování chyb a plnění nového webu obsahem (články ze starých stránek, resp. těch, které mají platnost i v dnešní době, např. fakta o zbraních, apod.). Podrobná zpráva o stavu nových stránek bude v aktuálním čísle Bulletinu (červen/červenec 2012).

Rovněž na návrh Josefa Bílka odsouhlasili jednomyslně všichni přítomní změnu hostingu na společnost SAVANA.CZ, kde nám byla nabídnuta 70% sleva na pro nás potřebné služby oproti konkurenci. V týdnu 16.-22.7. by měl být převod hotov.

3. Finanční situace LEXu

Tomáš Trávníček seznámil přítomné se stavem účtu LEXu (č. 2700265391/2010). Na účtu bylo v daném okamžiku 109 615,- Kč.

Za poslední dobu se platily faktury za službu ANOPRESS (zasílání článků z tisku pro potřeby členského fóra) cca 14400,- Kč ročně bez DPH, dále smlouva na nový web s PR Holding s.r.o. 20000,- Kč.

V červenci se budou platit faktury za převod hostingu webu LEXu (cca 3000,- Kč), za nové letáky, atd.

4. Stav ve věci možného prosazení „castle doctrine“ v ČR

David Karásek seznámil přítomné s postupem prací na finálním návrhu pro případnou poslaneckou iniciativu ve věci možného schválení doktríny hradu v ČR.

Bylo schváleno přepsání doktríny hradu do podoby novely trestního zákona, s kterou bychom mohli přijít za zákonodárci a dalšími příslušnými osobami. V současnosti je přepis již hotov.

5. Zahraniční spolupráce

Zdeněk Blažek seznámil přítomné s průběhem jednání s „rakouským LEXem“ IWÖ. Podařilo se mu navázat spolupráci s jedním z jeho činovníků panem Werbikem. Rakušané mají zájem o užší spolupráci a velice se zajímají o disciplínu LOS, neboť v Rakousku je něco podobného pro civilní osoby zcela vyloučeno.

Představenstvo rovněž probíralo možnosti účasti LEXu na mezinárodních projektech, jako jsou www.gunrights.eu a www.iapcar.org.

V tuto chvíli je pro LEX důležitá také otázka poplatků za členství v těchto organizacích. Zdeněk Blažek do další schůze zjistí podrobnosti.

Probírána byla i možnost navázání spolupráce s ruskými spolky zabývajícími se zbraněmi a právem je vlastnit. V Moskvě a ve velkých městech nedávno probíhaly demonstrace za opětovné zavedení práva vlastnit zbraň i na sebeobranu, jak to bylo běžné před bolševickou revolucí.

6. Centrální registr zbraní (CRZ)

David Karásek seznámil přítomné s projektem Centrálního registru zbraní, mezi jehož autory byl i tragicky zesnulý Rudolf Fulín.

Cílem CRZ není dle jeho autorů z řad prodejců zbraní, MVČR a MPO vytvoření „velkého bratra“, ale sjednocení všech stávajících registrů do jedné centrální elektronické databáze. V současnosti je registrů více a komunikace mezi nimi je obtížná.

Osobní data držitelů zbraní by ale obsahovat neměl.

Více o CRZ vyjde v červencových číslech časopisů Střelecká Revue a Zbraně a náboje.

Protokol byl přečten a podepsán ve 20:00.

Podpisy přítomných

Zdeněk Blažek – prezident

Tomáš Trávníček - viceprezident

David Karásek - člen představenstva

Josef Bílek - člen představenstva

Převzato odjinud

"Zbraně v rukou občanů mohou být jimi použity dle jejich uvážení k obraně své vlasti, k osobní obraně a k převratu tyranie."

Tato slova vyřkl John Adams. Zakládající otec Spojených států, právník, státník, politický teoretik a po George Washingtonovi druhý prezident USA. Zakládající otcové si při tvorbě ústavy velmi dobře uvědomovali, co znamená nejen skutečná svoboda, ale také jak ji ubránit. I před vlastní vládou, která by měla ambice změnit republiku v diktaturu. Proto je tak posvátný druhý článek ústavy USA, který zaručuje svobodu nejen zbraně vlastnit, ale také právo svůj majetek bránit.

V naší republice se také ozývá mnoho hlasů k úplnému zákazu osobních zbraní, nejen v některých médiích, ale i na půdě parlamentu. Média a politikové se vždy nažhaví, když dojde k nějaké střelbě, ať už je to u nás, nebo jinde ve světě. (Hlavně když to je v USA.) O tom, že mnohem více pacientů zemře kvůli špatné diagnóze lékaře než kvůli použití střelných zbraní, se jaksí pietně mlčí. **Kontrola zbraní totiž není o zbraních, ale o kontrole.** Statistické studie jedna za druhou zcela jasně ukazují, že zavedením kontroly má kriminalita podstatný, mnohdy více než dvoj- až trojnásobný nárůst. Příkladem je třeba distrikt Washingtonu (District of Columbia) se zákazem zbraní a největší

kriminalitou, která převyšuje pěti- až desetinásobně takové státy, jako jsou Aljaška, Wyoming, Colorado a další, kde není žádná kontrola a naprosto volný nákup bez jakýchkoliv povolení. Podobně je tomu ve státním měřítku v Kanadě, Anglii a Austrálii. Nikdy žádná statistická studie nenašla příklad snížení kriminality při zákazu a kontrole zbraní. Když je odebrána možnost se bránit, tak se pomáhá kriminálníkům. Je to pro ně mnohem menší riziko s náklady na "zaměstnání" a otevření možnosti k mnohem větší účasti. Nakonec i tomu nejhoupějšimu člověku z řad policie nebo parlamentu je jasné, že kriminálník k svému řemeslu svou zbraň potřebuje a že ji nikdy neodevzdá. O co se tedy vlastně jedná? Skupina kriminálníků je mezi vlastníky zbraní mizerná menšina, která vládu nijak neohrožuje. Nakonec cílem těch, co se živí vylupováním a krádežemi, nikdy žádná vláda nikde na světě nebyla. Jestliže ale odejmete jednotlivci jeho schopnost a **právo** se bránit proti nepřátelům a kriminálníkům, tak mu také **odeberete jeho schopnost a právo odporovat vládnoucí garnituře**. Švýcarsko, země, která má jednu z nejmenších kriminalit na světě, má každá rodina s mužským členem dokonce i automatické zbraně doma. Ty si bere sebou každý domů po vojenské službě. Jeden Švýcar mi hrdě ukazoval ve skříni zbraň svého dědečka, táty a svou. Modernizace se přehlédnout nedala.

K uskutečnění komunistického puče v roce 1948 bylo pro stranu naprosto důležité ihned po ukončení války ilegálně zakládat a vyzbrojit milice, Sbor národní bezpečnosti (byl založen ilegálně, bez svolení parlamentu) a dostat pod kontrolu neozbrojené obyvatelstvo. Komunistická strana, která ovládala ministerstvo vnitra, byla zbraněmi zásobena ze Sovětského svazu, který je pašoval v dodávkách obilí (pro zajímavost, které do SSSR dodávala Kanada) v době poválečného sucha a neúrody. Připomeňme si poněkud dějiny.

Turecko zavedlo kontrolu zbraní roku 1911. Od roku 1915 do roku 1917 bylo jeden a půl milionu Arménů pochytno a pobito. Neměli se čím bránit.

Roku 1929 Sovětský svaz zavedl kontrolu zbraní. Od roku 1923 do roku 1953 bylo povražděno na 20 milionů občanů, kteří nesouhlasili s bolševickým režimem. Konečný počet roku 1987 byl vyčíslen na 61 911 000 obyvatel, kteří se neměli čím bránit. Jak nám to vysvětlil Stalin: "Zabít jednoho člověka je vražda. Pozabíjet milion je statistika."

Čína zavedla kontrolu zbraní roku 1935. Jen od roku 1948 do roku 1952 bylo Kuomintangem popraveno 10 076 000 politických disidentů. Do roku 1987 to bylo dalších 35 236 000, pro změnu komunistickým režimem. Ano, lidé se neměli čím bránit.

Německo zavedlo kontrolu zbraní 1938, v té době už měli perfektně vyzbrojené své bezpečnostní služby SD. Od roku 1939 do roku 1945 to stálo život 13 milionů lidí, hlavně Židů, Slovanů, Cikánů - nepočítaje vojáky na obou frontách. Ještě žijí pamětníci toho dne, kdy Hitlerova armáda zabrala Československo a jedna z prvních vyhlášek na všech plakátovacích místech a výzvy v rozhlase bylo odevzdání zbraní (včetně loveckých) do 24 hodin pod trestem smrti. Gestapo, tedy německá státní tajná policie, si pouze seznamy vlastníků zbraní vyzvedlo na československé policii. Názorný příklad, k čemu se tedy seznamy hodí. Je naprosto jasné, že Adolf Hitler považoval kontrolu zbraní za kritický element své nacionálně socialistické strany. Po zabrání části Sovětského svazu napsal v Tischegespräche Im Führerhauptquartier 1941-1942: "Der größte Unsinn, den man in den besetzten Ostgebieten machen könnte, sei der, den unterworfenen Völkern Waffen zu geben. Die Geschichte lehre, daß alle Herrenvölker untergegangen sein, nachdem sie den von ihnen unterworfenen Völkern Waffen bewilligt hatten." ("Ta nejhoupější chyba, které

bychom se dopustili, kdyby jsme ponechali východním obyvatelům na dobytém území zbraně. Historie nás poučuje, že všichni dobyvatelé, kteří povolili na dobytém území obyvatelům zbraně si připravili vlastní pád.")

Jedním z důvodů generálního štábu Japonska pro zamítnutí vylodění na půdě USA po útoku na Pearl Harbour bylo i to, že obyvatelstvo bylo doma vyzbrojeno.

Guatemala uzákonila kontrolu zbraní roku 1964. Od tohoto roku do roku 1981 bylo 100 000 Mayů pochyťováno a zlikvidováno bez možnosti se bránit.

Uganda zavedla kontrolu zbraní v roce 1970. Od roku 1971 do roku 1979 pod diktátorstvím generála Idi Amina Dada 300 000 křesťanů a politických odpůrců bez možnosti obrany bylo vyhlazeno. Podle skupiny pro lidská práva je za osm let vlády Idi Amina skutečné číslo půl milionu. Mrtvých bylo tolik, že nebyl čas je ani pohřbívat a házeli se krokodýlům do Nilu. Podle očitých svědků lidské ostatky často ucpávaly potrubí hydroelektrárny v Jinii.

Kambodža zavedla kontrolu zbraní roku 1956. Mezi roky 1975 a 1979 bylo krvavě pozabíjeno 2 035 000 "vzdělaných" lidí bez schopnosti se bránit. Pod pouze čtyřletou komunistickou diktaturou vlády Rudých Khmerů diktátora Pol Pota bylo vyvražděno 31% obyvatelstva celé kambodžské populace.

Bezbranných lidí, kteří byli pochyťováni a zlikvidováni ve 20. století díky zákazu a kontrole zbraní, je zhruba kolem 156 milionů, číslo, které je veřejně známé z řádění stalinského Sovětského svazu, nacistického Německa, komunistické Číny Mao-ce Tunga, z Ugandy, Rwandy, Guatemaly, Kambodže, Arménie, Súdánu, Bosny a mnohých dalších zemí.

Nevyhnulo se tomu ani nové tisíciletí...

V dubnu 2000, ke konci jedenáctileté občanské války v Sierra Leone, přesvědčilo OSN obyvatelstvo k odevzdání osobních zbraní. Pět set dohlížitelů míru UNAMSIL, organizace OSN na východě země, teď bez možnosti obrany nejen obyvatelstva, ale i sebe, bylo vzato jako rukojmí při tahu rebelů na hlavní město Freetown. A zpět do Ugandy, extrémní brutalita a smrt pod dozorem vlády pokračuje v "násilném odzbrojení" civilních občanů, hlavně Karamojong menšiny.

K tomu můžeme přidat genocidu více než dvou milionů lidí od roku 2006 v Dárfúru. Nikdo nezasahuje, aby tuto genocidu zastavil. OSN neodhlasovala žádnou sankci, která by opravdu měla smysl proti veřejně rasistickému islámského režimu v Chartúmu, a dokonce to odmítá nazvat genocidou. Na těžko získatelné povolení vlastnictví zbraně je zde majitel omezen na roční nákup patnácti nábojů. Nedodržení zákona o zbraních má za následek tvrdý postih, včetně poprav.

Vyvražďování národnostních skupin pokračuje dodnes **pod dohledem OSN** v Súdánu, Rwandě a dokonce i v některých částech bývalé Jugoslávie. Denně jsme také svědky toho, co se děje v Sýrii.

Jestliže se s vámi někdy začne někdo hádat ve prospěch kontroly zbraní, tak se jen zeptejte: "Koho potřebuješ pochyťat a zlikvidovat?" Levičácká a liberální média na celém světě demonizují zbraně a jejich vlastníky, za pomoci neuvěřitelné a lživé propagandy.

Pochlebují a podporují ty politiky, kteří hází vinu za kriminalitu na lehkou dostupnost zbraní. Clintonová se snaží u OSN protlačit zákon celosvětového zákazu zbraní pro civilní obyvatelstvo. Zásahy OSN do vlastnictví zbraní stálo už miliony životů. Dnes je tato svoboda ohrožena i v USA. V New Yorku roku 1967 podepsal starosta John V. Lindsay zákon o registraci pušek a zbraní s dlouhou hlavní. Po registraci byl seznam použit k jejich konfiskaci. Tedy stejný postup, jaký použilo u nás po okupaci nacistické Německo.

Uvedený odhad 156 milionů lidí je pravděpodobně silně podhodnocen. Např. Robert Cottrol v knize "Stížnosti liberálních demokratů" a politický vědec Havajské university J. Rummel, zabývající se democidou (masovými vraždami civilního obyvatelstva vlastními vládami) ve dvacátém století, to odhadují až na 180 milionů. Bezesporně jsou tato úmrtí na prvním místě ve světě před každou jinou statistikou příčiny úmrtí. Jenže tahle se neuvádí.

Dovětek k zamyšlení:

Uskutečnil by se komunistický puč v roce 1948, kdyby byli občané doma vyzbrojeni? Odehrávaly by se dnešní přepady "nepřízřivobivého" obyvatelstva, kdyby byli lidé ozbrojeni a měli ze zákona právo zbraň ke své obraně použít? Je policie vůbec schopná člověka nějak ochránit? Ruku na srdce. **Je politik a prezident se svou ozbrojenou ochrankou důležitější než naše rodiny a naše děti?**

Jaroslav Mílek

Převzato z Neviditelného psa: http://neviditelnypes.lidovky.cz/pravo-svoboda-a-zbrane-066-/p_spolecnost.asp?c=A120312_234234_p_spolecnost_wag

Jaroslav Pekařík – člen LEXu

SEMINÁŘ SDRUŽENÍ LEX na téma „ŠÍLENÍ STŘELCI“ aneb CO VŠECHNO BY MĚLA VEŘEJNOST VĚDĚT

Většina čtenářů našeho magazínu zřejmě zná Sdružení LEX, zabývající se ochranou práv legálních majitelů zbraní. Sdružení LEX funguje již 13 let a díky jeho aktivitě se podařilo odrazit prozatím všechny útoky na právo držet a nosit zbraň v České republice – čili útoky na zákon o zbraních a střelivu. Aniž si to většina z nás uvědomuje a naplno připouští, nebýt Sdružení LEX, tak bychom o svá práva již dávno přišli nebo v lepším případě by naše práva byla velmi omezená a majitelé legálních zbraní by byli za svou „troufalost“ těžce šikanováni úřady. Jedním z cílů LEXu je také osvěta a vzdělávací činnost ve veškeré problematice, která se zbraní a jejich vlastnictvím týká.

V rámci informační a vzdělávací činnosti začalo Sdružení LEX pořádat semináře na aktuální a důležitá témata, jejichž hlubší poznání může být velmi prospěšné doslova každému – nejen střelcům a ozbrojeným občanům. Semináře jsou (zatím) určeny pouze pro členy sdružení a pro zástupce odborných médií. Rád jsem se tedy zúčastnil jako člen Sdružení LEX a současně jako „informátor“ časopisu Zbraně a náboje. První ze série plánovaných seminářů byl na zajímavé téma „Šílení střelci“ a proběhl dne 23. září 2011 v učebně střelnice Trigger Service Brno.

Přednášející, PhDr. Josef SMOLÍK, Ph.D. (oddělení bezpečnostních a strategických studií, fakulta sociálních studií - Masarykova univerzita) byl velmi dobře připraven a rychle nás uvedl do problematiky. Nejprve vymezením pojmů, pak rozdělením typů šílených střelců, odhalením jejich motivů, uvedením konkrétních příkladů „osobností“ pachatelů a jejich psychologickým rozbořením. Nakonec byly zmíněny způsoby prevence, neboli jak dopředu identifikovat možné pachatele a jak jejich činům zabránit. V průběhu celé přednášky mne napadaly všemožné dotazy k tématu, ale téměř na všechny se mi dostalo odpovědi už samotným obsáhlým výkladem PhDr. Smolíka a nemusel jsem se tedy konkrétně vyptávat. Začalo se v plánovaných 18:00 a závěrečná, velmi zajímavá diskuze protáhla seminář až do 21:00.

Zveřejnění kompletního doslovného obsahu semináře pochopitelně není v našich kapacitních možnostech, a proto jsem tuto krátkou reportáž ze semináře pojal jako shrnutí vlastních poznatků a dojmů. Nyní tedy uvedu v jednotlivých bodech, co pro mne nejdůležitějšího jsem si ze semináře „odnesl“, jak jsem to vyhodnotil a co považuji za dobré na toto téma vědět v rámci ochrany a obhajoby práva držet a nosit zbraň.

- Už samotný český název sériového, vícenásobného nebo chceme-li masového vraha, který k vraždám použije střelnou zbraň, zavedený právě jako „šílený střelec“, mi odjakživa velmi vadí. Toto slovní spojení očerňuje všechny střelce a navádí k myšlence, že každý střelec snad může být potenciálně „šílený“. PhDr. Smolík hned po úvodu správně zmínil, že v ostatních jazycích takové slovní spojení prakticky neexistuje (např. v angličtině něco jako „crazy shooter“ nehrozí) a jen u nás se tímto nevhodným termínem označují vrazi, zneužívající ke svým činům střelnou zbraň. Je ale bohužel zavedený a naše média jej používají s velkou oblibou, protože silně šokuje a vyvolává okamžitou pozornost veřejnosti. Měli bychom vyvinout úsilí o prosazení náhrady tohoto termínu, nejprve v odborných zbraňových periodikách a v našem oborovém „slovníku“, prostě v naší střelecké mluvě. **Navrhoval bych jednoduchou změnu** (pokud by měl obsahovat rovnou i onen nešťastný způsob provedení zločinu), třeba **na „střílející šílenec“**. Jestliže se něco takového mezi námi ujme, můžeme pak se svým stanoviskem prostřednictvím Sdružení LEX kontaktovat veřejná „nezbraňová“ média a doporučit jim korektní termín. Onen „střílející šílenec“ by totiž mohl komerční média z hlediska „prodejnosti“ zprávy pořad dostatečně uspokojit a přitom nám střelcům již neškodí na pověsti.

- Jak všichni dobře víme, média mají ohromnou moc a jimi komerčně podávané informace, velmi silně ovlivňují veřejné mínění a náladu ve společnosti. Podle toho se pak řídí politici, a následně řeknou společnosti, co chce slyšet, a naservírují řešení. Právě případy střílejících šílenců jsou úžasnou potravou pro média a úžasnou příležitostí pro politiky, jak okamžitě vykázat činnost a zviditelnit se ubohým populizmem. Jakoby oba zmíněné tábory (média a politici) takové zločiny snad vítaly, čekaly a těšily se na ně. V této souvislosti PhDr. Smolík zmínil způsoby, jakými média předkládají informace a jak se z banality vyvine závažný společenský problém. Takovou fikcí doslova nastavují veřejné mínění, a jak jsme se dozvěděli, zločiny pro práci s myšlením veřejnosti jako stvořené, se nazývají zločiny signální.

- Dále se hovořilo o přípravě politiků na následky signálních zločinů, čili jak rychle uklidnit rozhořčenou veřejnost okamžitým řešením. Mluvílo se o návrzích zákonů spících v šuplících, které jen čekají na svou příležitost. Příkladem byla hyper rychlá novela zákona o zbraních slovenského ministra vnitra Lipšice (do tří dnů), reagující na případ

střílejícího šílence Harmana v Bratislavě. Před populistickým byznysem politiků se tedy musíme mít na pozoru a snažit se ho co nejvíce eliminovat šířením objektivních informací.

- V souvislosti s překrucováním informací mi přišlo velmi smutné, že existují objektivní rozsáhlé studie a statistiky jasně dokazující, že přítomnost legálních zbraní snižuje kriminalitu a přitom si zmanipulovaná veřejnost myslí pravý opak. Politikům se prostě pravda nehodí a je tedy opět na nás, abychom neúnavně činili, co nám kázal už mistr Jan Hus: drž pravdu, miluj pravdu, braň pravdu, až do smrti... Ony statistiky sice nebyly dílem mistra Jana (pocházely ze současnosti z USA) a velmi fundovaně a jasně nás o nich poučil jeden z přítomných účastníků semináře, kterého pak doplnil PhDr. Smolík. Pokud byste je slyšeli živě, v originální podobě přímo z úst „pána, co seděl hned za mnou“, bylo by vám ze současné situace opravdu smutno.

- Konec přednášky zabývající se prevencí činů střílejících šílenců přešel do volné debaty, ve které opět zazněly zajímavé podněty a informace od účastníků semináře, především v souvislosti s otázkou „jak jim v tom zabránit“. Každý takový čin je pochopitelně ihned politicky zneužit jako záminka a důvod pro omezování či dokonce zákazy legálního vlastnictví zbraní, a proto bylo poslední téma vážně diskutováno. V této souvislosti se probíraly i psychotesty a při jejich plošném povinném zavedení byla debatujícími opět zcela jasně prokázána a doložena jejich naprostá neúčinnost a nesmyslnost. Každému racionálně myslícímu člověku dojde, že činu střílejícího šílence, jehož primární příčinou je afekt, skutečně zabránit nelze. Plánovaným a připravovaným excesům lze v některých případech předcházet zejména tím, že dotyčné osoby ODRADÍME od jejich činů, a to nadměrnými „komplikacemi“ při jejich samotné „realizaci“. Zde zazněl dobrý příklad doložený z praxe. Zločinec plánující masovou vraždu střelnou zbraní si nevybere místa ke svému činu, kde lze přepokládat přítomnost ozbrojených lidí, schopných se účinně bránit. Vybere si, jako např. norský šílenec Breivik, izolovaný ostrov, kde si může celé hodiny bez obav dělat, co chce. V USA si zase mladiství vrazi vyberou jako svou oběť právě tu školu nebo veřejné místo, kde mají u všech vchodů detekční rámy, a tím získají jistotu v tom, že uvnitř nebude nikdo ozbrojen. Pak si tam skutečně mohou připadat neohrožení jako ve své oblíbené počítačové hře. A naopak, tam v USA kde za určitých pravidel ve školách nošení zbraní připouštějí, se tyto činy nedějí. Jak uvedl další z účastníků semináře, proč bych si vybíral místo, kde mě někdo může rychle eliminovat...

- Na příkladu několika masových vražd, které se poměrně nedávno staly v Číně chladnou zbraní (nožem nebo sekerou), bylo konstatováno ono známé, že vraždí jediné myšlenka a touha po krvi. Nikoliv vražedný nástroj, který může být zneužit jakkoliv. Další příklad potvrzující fakt, že když je touha vraždit, zločinec si nástroj (zbraň) vždy dokáže opatřit, byl opět z Číny. Střílející šílenec si tam ke svému činu sehnal palnou zbraň, i když v Číně jsou palné zbraně prakticky zakázány a za jejich nelegální držení je dokonce trest smrti. Ani taková výstraha tedy nezabrání provedení zločinu, což dokazuje neopodstatněnost jakéhokoli omezování legálního vlastnictví zbraní z důvodu „zabránění zločinům“. Poslední zajímavost z Číny na téma prevence byl zákaz čínské vlády informovat o masových vraždách šílenců v médiích (u nás a ve „svobodném“ světě těžko realizovatelné), aby se jimi nemohli inspirovat šílenci další. Mnohé z nich totiž láká hlavně představa strachu, děsu a hrůzy, kterou svým činem vyvolají ve společnosti, což právě poznají, když se dozví o činu již provedeném. Ano, více ignorovat takové demonstrativní projevy, nemluvit o nich halasně a opakovaně veřejně, i to by mohla být účinná prevence. Mnoho masových vrahů, kteří se tímto způsobem chtějí „ukázat“, by to možná odradilo nebo by na něco takového vůbec nepřišli...

Na závěr musím říci, že z tohoto semináře jsem si odnesl ještě jedno podstatné zjištění. Ve Sdružení LEX a mezi všemi příznivci zbraní máme mnoho velmi chytrých, vzdělaných a přirozeně moudrých lidí. To mne moc potěšilo a ujistilo v tom, že díky tak skvělému „kádru“ zcela jistě dokážeme uhájit své spravedlivé zájmy. Jen musíme všichni držet pevně pohromadě a co nejvíce a neúnavně pracovat pro naši věc.

Děkuji přednášejícímu a všem organizátorům, bylo to velmi poučné a pořádání takových seminářů je skvělý nápad.

A úplně na závěr otázka pro každého přímo „na tělo“: skutečně víte, jak jsou práva na legální spravedlivé vlastnictví zbraní ohrožena a co pro jejich zachování děláte?

Více informací o činnosti Sdružení LEX najdete na www.gunlex.cz.

Jaroslav Pekařík

Seminář o nutné obraně a krajní nouzi

Co: seminář na téma "Základy nutné obrany a krajní nouze"

Kde: [Kino Aero](#), Praha 3, Biskupcova 31

Kdy: Dne 8.9.2012 od 10:00 do 14:00 hodin

Přednášející: advokát [Mgr. Miloslav Jančík](#) alias sw_fox

Program: přednáška + diskuze

- právní rámec nutné obrany a krajní nouze
- aktuální judikatura + exkurz do vývoje nutné obrany a krajní nouze v posledních cca 10 letech
- jak vypadá běžný případ nutné obrany v praxi a obvyklý postup orgánů činných v trestním řízení
- právně konformní postup při jednání v nutné obraně + "polehčující okolnosti" poskytování první pomoci
- jak jednat při příjezdu policie a nevystavit se nebezpečí újmy na zdraví
- jak jednat při následném zadržení

Organizační poplatek: 150,- Kč (100,- Kč - členové LEXu)

Přihlašujte se prosím pomocí [tohoto google formuláře](#) nebo, pokud nevěříte google, na e-mailu pavel.taborsky@gunlex.cz. Pokud se budete přihlašovat e-mailem, prosím o uvedení jména, příjmení a členského čísla. Do předmětu uveďte, zda se přihlašujete (nebo odhlašujete).

Vzhledem k tomu, že je nutné zaplatit pronájem kinosálu, minimální počet účastníků je 40, maximální je dán kapacitou kina, tedy 336 hlav.

Rád bych poděkoval sw_foxovi, že bude vážit dlouhou cestu do Prahy, a Petru Vítkovi za zapůjčení kinosálu.

Partneři tohoto bulletinu**Anděl Reloading Centrum s.r.o.****Vše pro přebíjení nábojů a mnohem více!****Braunerova 19
180 00, Praha 8**

Otevírací doba:

Po-Pá od 12:00 do 17:30

E-mail: andelreloading@seznam.czWeb: www.andelreloadingcentrum.cz

Tel/Fax: +420 284 841 135

Mobil: +420 608 889 128

IČ: 28902262

DIČ: CZ28902262

Pro členy LEXu 5% sleva!!!**Společnost BEAREKA export - import s.r.o.** funguje na našem trhu od roku 1997. Hlavní činností je nyní obchod se zbraněmi. Specializujeme se na vojenské zbraně vojenské z let 1900 - 1960 a střelivo do nich.

Pro zájemce umíme vyhledat požadovaný typ zbraně na zakázku.

Zbraně a střelivo též vykupujeme za hotové anebo přijímáme do komise.

Pro členy sdružení LEX poskytujeme nyní slevy ve výši 5 - 20%

Kontakt: Praha 4, Na lysinách 20, tel: 245 008 909, www.beareka.cz

Partner WICO B.G.M., a.s.**Obecné informace:**

Společnost začala na českém trhu působit již od roku 1931 pod názvem Wittenberg a spol., později KOH-I-NOOR Děčín n.p., jenž se stal v roce 1999 po úspěšné privatizaci součástí průmyslového holdingu B.G.M.

Součástí společnosti je **divize kovovýroby**, která se zabývá **výrobou trezorů, zbraňových skříní a další zakázkovou kovovýrobou včetně výrobních kooperací**.

Hlavním předmětem činnosti společnosti je výroba a prodej kovových, spirálových a suchých zipů s více jak 80letou tradicí. Tyto výrobky nacházejí uplatnění zejména v oděvním, textilním, automobilovém, kožedělném a obuvnickém průmyslu.

Další informace včetně e-shopu, katalogů a certifikátů lze nalézt na www.wico.cz.

Naše sdružení LEX navázalo s tímto výrobcem spolupráci, která vyústila ve slevu pro naše členy.

Kontakt - kovovýroba :

WICO B.G.M., a.s.

Na hrázi 6/97

Děčín

405 02

Tel: +420/412 532 468

Mobil : +420/739 319 355

Fax : +420/412 530 721

Kontakt - zdrhovadla :

WICO B.G.M., a.s.

Rudolfova 1

Děčín

406 42

Tel: +420/412 544 313

Mobil : +420/604 284 650

Fax : +420/412 544 355

Web:<http://www.wico.cz>**VÝHODY:**

- pro členy sdružení LEX sleva 5 % na veškeré výrobky
- velmi kvalitní certifikované výrobky za velmi příznivou cenu přímo od výrobce